

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

denne Lovgivning er midlertidig, og det kan jo godt være, at man skal komme til en permanent Lov. Det hører med til det, der er under Overvejelse, men helt sikkert er det maaske ikke. I hvert Fald holder de kyndige paa, at der ikke her er Brug for en permanent Lovgivning, thi den Fiskerigdom, der nu har været nogle faa Aar, vil aldeles ikke holde sig; om et Aar eller to vil ingen have Interesse i alt det, man nu strides om at aabne Adgang til. De historiske Forhold viser, at Fiskerigdommen kommer med Aars Mellemrum, kommer et Aar, forsvinder saa igen, og de sagkyndige hævder, at saadan maa man nærmest antage, at det atter vil blive.

At dette nu er rigtigt, tør jeg ikke garantere for, og jeg tænker heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Povlsen og andre tør indestaa for, at der nu bliver ved at være Fiskerigdom ved Grønland; men i alt Fald bliver det nødvendigt at indhente mange Oplysninger om saadanne Problemer, før man skrider til en bestemt Ordning.

Nu erkender jeg, at hvis man gjorde Loven permanent, var der ikke nogen større Ulykke i, at ingen kom derop; men man har paa den anden Side hævdet, at det er et Indgreb i de Principper, som hidtil har været raadende, og som man altsaa, indtil videre i hvert Fald, har modsat sig at gaa videre med, end Tilfældet er med denne midlertidige Lov. Men alt det vil jo klare sig, hvis de Undersøgelser kommer i Stand, som jeg altsaa tænker paa at iværksætte, og forhaabentlig vil der da til næste Aar kunne foreligge værdifulde Oplysninger, som vi kan komme til at tage Standpunkt til.

Det er forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Samuelsen i særlig Grad har gjort Indvendinger imod det foreliggende Lovforslag; det ærede Medlem repræsenterer jo en Del af Landet, som i særlig Grad har Interesse i en Lovgivning som den, der er Tale om her. Naar det ærede Medlem nu siger, at dette Forslag har vakt Skuffelse paa Færøerne, beklager jeg det naturligvis, for det er altid kedeligt at skuffe Folk. Men jeg har jo den Trøst, at saa er Færingerne blevet skuffet ogsaa nogle Aar før min Tid. Det kan ikke være blot i Aar, de maa ogsaa være blevet skuffet i Fjor og i Forfjor, da det ærede Medlem Hr. Samuelsen havde Magten.

Hvorfor i Alverden gennemførte det ærede Medlem ikke den Gang den Nyorientering overfor Grønland, som han nu forlanger, og som han nu haaber at kunne opnaa hos den nuværende Minister? Det

er dog et Spørgsmaal, som naturligt rejser sig, og som jeg ogsaa tænker, man rejser paa Færøerne.

Naar det ærede Medlem nu drager derop for at berette om den Skuffelse, han har lidt hos den nuværende Minister, maa han ikke glemme, at han led den samme Skuffelse, da hans eget Parti havde Magten, og han selv var en af de styrende over det hele Danmark. Jeg er naturligvis glad for, at man paa Færøerne nærer større Forventninger til mig end til det forrige Ministerium, men saa hurtigt som paa 11 Maaneder kan man jo ikke vente, at alting skal blive omdannet, og navnlig ikke paa et Omraade, der som dette har flere Sider end den ene at lukke op for det færøske Fiskeri.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at hvis Færingerne maatte opgive dette Fiskeri ved Grønland, var det overmaade trist. Jeg ved nu ikke, hvorfor de skulde opgive det. Det ærede Medlem gjorde dog selv opmærksom paa, at der netop er planlagt et betydeligt Fiskeri deroppe. Der var 61 færøske Fiskere, der sidste Sommer søgte om Tilladelse til at drive Fiskeri deroppe og fik Tilladelsen, men af disse var der kun et mindre Antal, der udnyttede Tilladelsen. Men naar saa mange har interesseret sig for dette i Fjor, og det nu oven i Købet siges, at der vil gaa 100 derop i Aar, er der ikke noget, der tyder paa, at man vil opgive det.

Jeg forstaaer heller ikke, hvorfor man skulde gøre det, naar det viser sig at kunne give Udbytte, og Forholdene vil i alt Fald i Aar blive det bedre, at man ikke nu kan risikere at komme i Kollision med Bestemmelser, som man ikke kender, fordi man nu bliver vejledet med Hensyn til, hvorledes disse Fiskerrettigheder er.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, at man burde dog indrømme Danskere visse Fortrin deroppe. Dette er jeg ganske enig med det ærede Medlem i. Det er netop ogsaa det, man gør ved dette Lovforslag. Det er jo Danskere, der kan faa denne særlige Tilladelse, fremmede kan ikke fiske paa de samme Omraader, hvor de danske Fiskere kan faa Lov til at fiske. Jeg synes derfor, man dog er kommet et Stykke i den Retning, man ønsker, og det er jo, som alt sagt, muligt, at man ved de Undersøgelser, der skal foretages, og ved Forhandlinger med Grønlænderne ogsaa kan komme videre i kommende Tider. Jeg tror ikke, man kan det nu.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen sagde, at den Havn, som der skulde være aabnet Adgang til, den saakaldte Færing-